

VISTA

En Joan

JOAN RIBAS – EMPRESARI

EMPRESARI - 2 abril 2016 2.00 h

Repasàvem els comptes d'explotació dels seus negocis, en una tarda de la dècada dels setanta del segle passat. Tot i que en Joan Bosch Roura havia començat la seva activitat en la indústria càrnia amb ben pocs recursos, molta imaginació i una voluntat de ferro, juntament amb el seu soci de tota la vida, Lluís Armangué, els resultats que presentaven els papers eren força bons per l'època de la qual estem parlant. En un moment determinat de la conversa, em digué que li agradaria que una part dels rendiments obtinguts es dediquessin a una obra que fos en benefici de molta gent. Li vaig parlar d'El Punt, publicació diària que passava una situació difícil per manca de capital, i que pocs dies abans els responsables m'havien demanat si podia ajudar-hi. Tal com era el seu costum, no em va contestar res. Però al cap d'uns dies ens vam tornar a trobar i em digué textualment: "Ah, allò que em vares dir que El Punt... Podem parlar-ne."

Es poden escriure pàgines enteres de la seva entrega discreta i seriosa a El Punt

"Podem parlar-ne." Home de poques paraules, aquella expressió era suficient. El vaig posar en contacte amb en David Marca, que era llavors el president del consell d'administració, i es va anar gestant la seva entrada i implicació al diari, no únicament amb aportacions de capital, sinó sobretot amb organització, serietat i compromís. "No vull ser només una germaneta de la caritat –em va etzibar–; si m'hi poso, m'hi poso de cap a peus." Reconvertir el que havia començat com una aventura agosarada d'un grup de persones progressistes en una veritable empresa, sense perdre, però, el seu esperit fundacional. Tenia clar que era imprescindible dotar el diari de mitjans, però també de recursos humans, de sistemàtica, i de disciplina. El seu germà Jordi el va ajudar diligentment en aquesta labor.

A partir d'aquell moment es poden escriure pàgines enteres de la seva entrega a El Punt, portada amb una discreció molt d'acord amb la seva manera de ser, reservada i seriosa. No és ara el moment de fer inventari. Podríem dir, però, en benefici d'ell, que en va treure moltes hores bones de converses i de relació amb gent de tota mena, de trobades, de discussions editorials, de coneixença amb personatges de moltes índoles, de celebracions entusiastes, i amb la joia d'obrir cada matí un exemplar del diari mentre esmorzava a La Crossa de Sant Dalmai, i repassar el seu contingut amb aquella emoció que dóna el sentir-te part d'allò que estàs llegint, i també amb emprenyades per fallades en el servei meteorològic o en els mots encreuats...

Els anys que en Joan Bosch va ser responsable màxim d'El Punt li comportaren, ben segur, una dimensió humana que no hauria tingut si la seva executiva s'hagués mantingut només en les altres activitats empresarials. Quan va cedir-ne el comandament, em va deixar anar una altra de les seves frases: "Sí, hi he perdut molts diners... però els tenia!" Volia dir que se n'anava ben tranquil. Com ara mateix, que ens ha deixat, una manera definitiva, amb la mateixa discreció que va caracteritzar tota la seva vida.

JOAN RIBAS

Publicat a: El Punt Avui. Comarques Gironines02-04-2016Pàgina 11

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/954668-en-joan.html>